

1919-04-17

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Den omtalte bog er også nævnt i de to foregående breve fra Fritz Syberg til Johannes V. Jensen. Der er tale om en bog om Fynbomalerne. Fritz Syberg skriver erindringer ned til Johannes V. Jensen til brug for bogen. Også dette har Syberg været inde på i tidligere breve til Johs. V. Jensen.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Peter Hansen

Else Jensen

Johannes Larsen

Johanne Syberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg hører, at Jensen finder uoverensstemmelser de to sidste breve imellem og vil derfor præcisere, at Johs. V. Jensen må benytte alt, hvad han ønsker, fra breve m.v. til bogen. Blot ønsker Syberg ikke selv at skrive direkte til bogen. Syberg laver notater om sin opvækst til dette formål. Han ved endnu ikke, hvad han kan holde ud at skrive om. Hans mor var det menneske, som stod ham nærmest af alle, og hendes liv endte på alle måder i elendighed. Syberg har ikke lyst til at skrive til en række nysgerrige. Han skriver erindringerne til sine nærmeste samt Johannes V. og Else Jensen. Det er mærkeligt at opdage, hvad der ligger gemt i ens erindring.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 17-4-19

Kære Ven!

Da jeg hører at Du finder en Uoverensstemmelse i mine to sidste Breve til Dig angaaende det Forslag jeg gjorde Dig om at skrive og sende Dig nogle Optegnelser om mig selv, vil jeg gærne give Dig et Resume af hvad jeg mente. Du maa for min Skyld kære Ven benytte baade mine Breve og hvad jeg i øvrigt ellers faar skrevet, til den Bog Du skal lave, Du maa enten det ["det" overstreget] deraf benytte det som Du vil, jeg har den mest af ["af" overstreget] absolutte Tillid til Din Taktfølelse, som jeg altid har beundret Dig for og jeg er paa forhaand vis paa, at hvad Brug Du end gør af mine Breve ect. saa vil jeg kunne godkende det og godkender det paa Forhaand. [et komma overstreget og begyndelsesbogstavet i næste ord rettet til stort bogstav] Hvad jeg mente var dette, at ["dette" indsat over linjen; "at" overstreget]: skrive noget med det Formaal at det skal indsættes i Bogen ["Bogen" overstreget] den Bog Du skal lave kan jeg ikke tænke mig, og fremgaar dette af mit Brev j.m. kan dette forstaas af mit Brev, da er det Klodsethed fra min Side, for det har aldrig været i mine Tanker. Men altsaa, vil Du benytte noget enten af Breve eller det jeg er i Gang med at skrive, da, som sagt, staar det Dig frit for, for jeg ved at naar Du vælger ud og tager Ansvar paa Dig saa vil jeg i et og alt kunne godkende det. Det jeg skriver bliver ikke gjort med Offentliggørelse for Øje, men kun fordi det har staaet for mig i mange Aar som noget der skulde gøres. Naar jeg ønsker at netop Du skulde se det, saa er det fordi jeg gærne ønskede at indvi Dig i et Millieu som mit, der er saa ganske anderledes end Dit vist er og saa ganske anderledes end Las' og Peters. Hvor meget jeg udleverer af mit Liv, ved jeg endnu ikke, jeg kommer nemlig til at tale ikke alene om mig selv, men om det Menneske der har

staaet mig nærmest af alle, nemlig min Moder, og hendes Liv har væ ["har væ" overstreget] endte i den Grad elendigt og ulykkeligt, saa jeg, som jeg skrev til Dig, intet ved der er endt saa sørgeligt og for overhovedet at kunne skrive det ["det" overstreget; "derom" indsat over linjen] maa jeg sikkre mig selv, sikkre mig over for mig selv, at jeg ikke skriver det ned for at indvi en nysgærrig Læseverden deri. Men jeg vil paa den anden Side heller ikke kunde skrive, dersom jeg ikke over for mig selv har frie Hænder til at skrive løs om alt, og det faar jeg kun ved paa Forhaand at gaa ud fra at det jeg skriver kun er for mine egne Nærmeste, Kone, Børn og saa Du og Else. Jeg har havt travlt med mine Billeder men har dog faaet skrevet saadan noget som 24 Ark, men jeg er ikke kommet ret langt. Det er et Gravearbejde, men i Grunden former det hele sig af sig selv. Om nogen Tid kommer jeg [til] Kbhvn og indstiller Maleriet i nogen Tid og jeg bilder mig ind at jeg i den Tid skal kunne faa lavet en Del. Det er helt mærkelig at opdage hvad der ligger nedfældet i Ens Erindringsevne, og naar man ["og naar man" overstreget] som kommer frem for Dagens Lys ganske langsomt Scene efter Scene naar man har brug derfor.

Mange Hilsener til Dig og Else
fra Din hengivne Ven Fritz Syberg.

Pilegaarden 17-4-19

Kære Ven!

Dagges hører at du finder en Hørsens-
stemme i mine to sidste Breve t.c. og
angaaende det Forslag jeg gjorde dig om at
skrive og sende dig nogle Optegnelser om
mig selv, vil jeg gerne give dig et Resume
af hvad jeg mente. Du maa for mine
Vejltd Hørsens benytte haardt mine Breve
og hvad jeg iøvrigt ellers faar Hørsens, til den
Bog du skal lave, du maa ellers ~~det~~ deraf
og benytte det som du vil, jeg har den mest
af absolute Tillid til din Talsfølelse, som
jeg altid har beundret og ser og er paa
Fortsat ind paa, at hvad Dig du end
gør af mine Breve etc. saa vil jeg kunne
godkende det og godkende det paa Fort-
saand. Hvad jeg mente ~~ved~~ ^{dele} skrive
nogle med det Formaal at det skal
indsætte i ~~Bogen~~ den Bog du skal lave
kan jeg ikke tænke mig, og fremgaa dette
af mit Brev j.m. kan dette forstås af

mit Brev, da er det Klodretted fra min
Tide, for det har aldrig været i mine
Fænder. Men alligevel, vil den benytte
voft enten af Brev eller det 1/2 er. Gang
med at skrive, da som sagt, staa det
dig for det 1/2, for 1/2 ved at naar den vil
ind og tager Obusvant paa dig saa vil
i et øjeblik vænne godtaende det. Det 1/2
skriver bliver i det højt med Offentlig gørelse
for det, men den liden det har staaet for
mig i mange Aar som vofte der skulde
gøres. Naar 1/2 ender at netop den skulde
re det, saer det liden 1/2 gerne ender at
indvi dig i et Millium som mit, der er
saa ganske anderledes end det vist er og saa
ganske anderledes end det er Peters. Hvor
meget 1/2 villever af mit Liv, ved 1/2 ender
i det, 1/2 kom mer men 1/2 til at tale i det
alene om mig selv, men om det den ender
der har staaet mig nærmest af alle, nemlig
min Moder, og hendes Liv ~~er~~ ender i
den Grad elendigt og uheldigt, saa 1/2, som
1/2 lever til dig. intet ved der er ender
ringeligt og for overtroddet at vænne
blive ~~den~~ ^{den} maa 1/2 vilkere mig selv, vilkere

mig over for mig selv, at jo I de skriver det
ned for at indvi en mysgæver. Dermed deri:
Men jo vil jeg den anden side heller I den
Vands skriv, dersom jo I den over for mig
selv har frie Hænder til at skrive løs
om alt, og det jo jo læns ved jeg Forhåbent
at kan ind fra at det jo skriver læns er for mine
egne Nærme, Kone, Pige og saa den I det.
I har hørt travlt med mine Billeder
men har dog faktisk skrevet sandt nok
som 24 det, men jo er I de kommer det
langt. Det er et Brevarbejde, men i den anden
leverer det alle sig og r. og selv. Om nogen
Tid kommer jeg tilbage og indst. alle de
sid i nogen Tid og jo bilder mig ind at jo
inden Tid skal kunne få lavet en del.
Det helt mest, at op disse hvad der ligger
medfaldet i den Prindring, ~~den~~ man
som kommer frem for dagens Lys ganske
langsomt Lene efter Lene naar man
har Brøget derfor.

Mange Kilder til dig og Elu
fra din hengivne Ven
Fritz Lyberg.